

Τι είναι δικαίωση;

illbehonest.com/greek

Kevin Williams

Η δικαίωση είναι μία δικαστική, νομική δήλωση, ενώπιον της αίθουσας του Θρόνου του ουρανού, ότι ένα πρόσωπο δικαιώνεται, ότι είναι δίκαιος ενώπιον του Θεού. Βλέπετε, πάνω στο σταυρό, στο κατά Ιωάννην ευαγγέλιο 19:30, ο Ιησούς είπε, "Τετέλεσται." (Ο Κύριος) εκπλήρωσε τα πάντα για τη σωτηρία επάνω σ' εκείνον το σταυρό. Στην επιστολή προς Κορινθίους Β' 5:21 λέει, "Επειδή, Εκείνον που δεν γνώρισε αμαρτία", το Χριστό που ήταν αναμάρτητος, που δεν γνώρισε αμαρτία, "Τον έκανε για χάρη μας αμαρτία." Προφανώς αυτό δεν σημαίνει ότι (ο Κύριος) αμάρτησε, Αυτός δεν είχε γνωρίσει αμαρτία, αλλά Τον φόρτωσε ο Θεός με όλη την αμαρτία για χάρη μας. Θυσιάστηκε Αυτός ως αντικαταστάτης για όλους εκείνους που θα μετανοήσουν και θα Τον εμπιστευτούν. "Για να γίνουμε εμείς δικαιοσύνη του Θεού διαμέσου Αυτού."

Αυτό είναι που οι θεολόγοι αποκαλούν τη μεγάλη ανταλλαγή. Βλέπετε, δύο καταλογισμοί, δύο συναλλαγές έλαβαν χώρα εκεί πάνω σ' εκείνον το σταυρό. Η πρώτη, η αμαρτία του πιστού, η ενοχή για την αμαρτία του πιστού, το ποινικό μητρώο του πιστού, μεταφέρεται, καταλογίζεται στον Ιησού Χριστό. Βλέπετε, ας υποθέσουμε ότι έχω ένα πρόστιμο, δέκα χιλιάδων λιρών ή δέκα χιλιάδων δολλαρίων. Και αποτείνομαι σε κάποιον άλλο ή κάποιος άλλος αποτείνεται σ' εκείνον στον οποίο χρωστώ χρήματα και του λέει, "Μετάφερε το χρέος του Kevin στον δικό μου λογαριασμό." "Καταλόγισέ το σε μένα." Τώρα λοιπόν, ήταν δικό μου το χρέος, ήταν δική μου η κύρωση, ήταν δική μου η ευθύνη να το ξεπληρώσω. Από τη στιγμή που η μεταφορά του χρέους λαμβάνει χώρα και το χρέος μου μεταφέρεται στο άλλο πρόσωπο, τότε δεν είναι πλέον δική μου ευθύνη να το ξεπληρώσω. Είναι τώρα, πλήρως, δική του ευθύνη να το ξεπληρώσει. Βλέπετε, αυτό είναι που συνέβηκε επάνω σ' εκείνον το Σταυρό. Η αμαρτία μου, η αμαρτία όλων εκείνων που πιστεύουν στον Ιησού Χριστό, που θα παραδοθούν σ' Αυτόν, που θέλουν (ο Κύριος) να τους σώσει, η αμαρτία όλων αυτών μεταφέρεται, καταλογίζεται στον Ιησού Χριστό. Επομένως Εκείνος το ξεπλήρωσε, πάνω σ' εκείνον το Σταυρό. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίον κάποιος μπορεί να συγχωρηθεί, αλλά όχι μόνο ο Χριστός πήρε όλο μας το χρέος αλλά

επίσης η δικαιοσύνη του Ιησού Χριστού δίνεται στον πιστό. Βλέπετε, ο Ιησούς Χριστός έζησε μία τέλεια ζωή, δεν είπε ποτέ ψέματα, δεν έκλειψε ποτέ, έκανε πάντα αυτό που είναι ευάρεστο στον Πατέρα. Τι συμβαίνει όταν κάποιος πραγματικά πιστέψει, όταν κάποιος μετανοήσει και εμπιστευτεί τον Ιησού Χριστό για να τον/τη σώσει; Όχι μόνο φεύγει η αμαρτία του/της αλλά η δικαιοσύνη του Ιησού Χριστού, η τέλεια ζωή του Ιησού Χριστού, πιστώνεται στον πιστό. Βλέπετε, τώρα ο Θεός με κοιτάζει σάμπως και κάνω πάντοτε τα πράγματα που είναι ευάρεστα στο Θεό, επειδή Εκείνος δεν με κοιτάζει διά μέσου του φακού του εαυτού μου αλλά διαμέσου του φακού τού τι έχει κάνει ο Χριστός.

Υπάρχει ένα εξαιρετο βιβλίο το οποίο συνιστώ ιδιαίτερα, του συγγραφέα Charles Leiter, που τιτλοφορείται "Δικαίωση και Αναγέννηση". (Ο συγγραφέας) εξηγεί μέσα από το βιβλίο αυτές τις υπέροχες, αυτές τις ουσιώδεις αλήθειες, με τόσο απλή και ευκολονόητη γλώσσα. Εκεί, (ο συγγραφέας) δίνει τον ακόλουθο παραλληλισμό. Λέει, τρεις φοιτητές πανεπιστημίου στον κλάδο της Φυσικής, ξεκινούν μια σειρά μαθημάτων στη Φυσική. Κατά το πρώτο μάθημα της σειράς αυτής, ο καθηγητής λέει στον πρώτο φοιτητή που μπαίνει στην αίθουσα για το διετές πρόγραμμα μαθημάτων, του λέει, "Έχεις βαθμολογηθεί με Άριστα." Κι εκείνος λέει, "Έχω βαθμολογηθεί με άριστα; Μα δεν έχω μελετήσει καθόλου ακόμη, πώς γίνεται να πάρω άριστα;" Του λέει (ο καθηγητής), "Έχεις βαθμολογηθεί με άριστα." Το παιδί αυτό λέει, "Ναι! Θαυμάσια! Έχω πάρει άριστα! Θέλετε να πείτε ότι μπορούμε απλά να μελετούμε αυτό το θέμα για διασκέδαση τώρα;" Τώρα λοιπόν, αυτό αληθεύει για τον κάθε πραγματικό πιστό. Από τη στιγμή που στρέφεται μακριά από την αμαρτία και το εγώ του/της, και εμπιστεύεται, εναποθέτει απλή πίστη, σαν την πίστη ενός μικρού παιδιού, στον Ιησού Χριστό για να τον/τη σώσει, όλη του/της η αμαρτία εξαφανίζεται, η δική του/της βαθμολογία, η δική του/της αξιολύπητη βαθμολογία της αμαρτίας, διαγράφεται, επειδή ο Χριστός έχει πληρώσει για όλα και η βαθμολογία τού Ιησού Χριστού, η τέλεια ζωή του Ιησού Χριστού, πιστώνεται σ' εκείνον τον πιστό.

Τώρα λοιπόν, ο δεύτερος φοιτητής μπαίνει μέσα την πρώτη μέρα ενός διετούς προγράμματος μαθημάτων στη Φυσική, κι ο καθηγητής τού λέει, "Έχεις βαθμολογηθεί με Άριστα." Το παιδί αυτό λέει, "Όχι, δεν το δέχομαι αυτό, θέλω να κερδίσω ο ίδιος τη βαθμολογία μου." Τώρα, αυτός είναι ο κύριος Νομικιστής, αυτός είναι σαν τον κύριο Καθολικό, αυτός είναι σαν τον κύριο Μουσουλμάνο, είναι σαν πολλούς που αποκαλούν τους εαυτούς τους Χριστιανούς, οι οποίοι δεν εμπιστεύονται το τελειωμένο έργο τού Ιησού Χριστού. Η πραγματικότητα είναι ότι, η δική μας βαθμολογία δεν θα είναι ποτέ

αρκετά καλή. Η δική μας βαθμολογία απλά θα μας πάρει στην κόλαση, όμως η βαθμολογία "Άριστα" είναι μία προσφορά.

Τώρα, ο τρίτος φοιτητής μπαίνει μέσα την πρώτη μέρα ενός διημέριου προγράμματος μαθημάτων και ο καθηγητής του λέει, "Έχεις βαθμολογηθεί με Άριστα." Αυτό το παιδί λέει, "Έχω βαθμολογηθεί με Άριστα; Ω, θαυμάσια!" Φεύγει από την αίθουσα, πετάει τα βιβλία του της Φυσικής κατευθείαν στον κάλαθο των ακρήστων. Τώρα, αυτός είναι ο άνθρωπος που δεν έχει πραγματικά αναγεννηθεί, είναι εκείνος που δεν πιστεύει πραγματικά αυτά που λέει ότι πιστεύει.

Δεν έχει δει ποτέ πραγματικά το Χριστό, όμως προσέξτε, το νόημα αυτού του παραλληλισμού είναι ότι, από τη στιγμή που κάποιος πραγματικά εμπιστεύεται το Χριστό, δικαιώνεται ενώπιον του Θεού για πάντα, χάρη σ' αυτό που έχει κάνει ο Χριστός. Βλέπετε, είναι όλα απ' Εκείνον, η σωτηρία είναι ολότελα από Εκείνον, αλλιώς θα χαθείς. Στην επιστολή προς Ρωμαίους, κεφάλαιο 4 εδάφιο 2, ο Παύλος μιλά εδώ και μας δίνει ένα παράδειγμα για το πώς δικαιώθηκε ο Αβραάμ, πώς ο Αβραάμ επανόρθωσε ενώπιον του Θεού, για να μας υποδείξει πώς όλοι οι άνθρωποι επανορθώνουν ενώπιον του Θεού, πώς όλοι οι άνθρωποι δικαιώνονται ενώπιον του Θεού. Βλέπετε, ο Χριστός τα έχει κάνει όλα πάνω σ' εκείνον το Σταυρό, πώς όμως αυτό μεταφέρεται στον πιστό; Πώς αυτή η τέλεια βαθμολογία (τα Άριστα) μεταφέρεται στον πιστό; Η απάντηση είναι με την πίστη, όμως προσέξτε πολύ, πολλοί άνθρωποι λένε, "Ναι, πιστεύω ότι ο Ιησούς τα έκανε όλα πάνω στο Σταυρό" και στη συνέχεια λένε, "Πιστεύω πως είναι με την πίστη που μεταφέρθηκε σε μας" όμως η ουσία του ζητήματος είναι ότι εκείνο που εννοούν όταν αναφέρονται στην πίστη είναι τα έργα. Τώρα λοιπόν, ο Ιάκωβος είπε, "και η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή". Είναι αλήθεια ότι η πραγματική πίστη θα παράξει καλά έργα. - επιστολή Ιακώβου 2:26 Η αληθινή πίστη που σώζει, η πραγματική πίστη πάντα παράγει καλά έργα. "...η πίστη στο Χριστό, η οποία εκδηλώνεται έμπρακτα με αγάπη" -επιστολή προς Γαλάτας 5:6 επειδή αυτά που κάνουμε αποκαλύπτουν το τι πραγματικά πιστεύουμε. Όλα τα υπόλοιπα είναι απλά ανωφελής θρησκευτική συζήτηση. Όμως, βλέπετε, η πίστη, παρόλο που η αληθινή πίστη που σώζει θα παράξει καλά έργα, η πίστη είναι στην πραγματικότητα το αντίθετο των έργων.

Είναι το εντελώς αντίθετο, είναι με το να εγκαταλείψουμε κάθε εμπιστοσύνη που εναποθέτουμε στα δικά μας έργα. Στην επιστολή προς Εβραίους λέει ότι το θεμέλιο της πίστης που σώζει είναι "μετάνοια από νεκρά έργα" - Εβραίους 6:1. Πρέπει να

μετανοήσουμε για το γεγονός ότι εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας, και να καταλάβουμε ότι ο Χριστός τα έχει κάνει όλα. Να πιστέψουμε σ' Αυτόν. Στην επιστολή προς Ρωμαίους 4:2, ο Παύλος υποστηρίζει, "Αν ο Αβραάμ είχε βρει τη σωτηρία με τα έργα του, μπορούσε να καυχηθεί, όχι όμως απέναντι στο Θεό." Εάν επρόκειτο για τα έργα του Αβραάμ, εάν ήταν με το να κάνει κάτι, ακόμα και με το να παίρνει σωστές αποφάσεις, να φτάνει ο ίδιος σε κάποιο επίπεδο, τότε θα είχε κάτι για το οποίο να καυχηθεί. Βασικά θα κέρδιζε τη σωτηρία του εκεί κατά κάποιον τρόπο, όχι όμως ενώπιον του Θεού. Δεν έχει τίποτα για το οποίο να καυχηθεί και το αποδεικνύει αυτό στην επιστολή προς Ρωμαίους 4:3, "Επειδή, τι λέει η Γραφή; 'ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΨΕ Ο ΑΒΡΑΑΜ ΣΤΟ ΘΕΟ, ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΚΕ Σ' ΑΥΤΟΝ ΓΙΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.'" Έτσι από εκείνη τη στιγμή, ο Αβραάμ πρώτα πίστεψε στο Θεό, πίστεψε στο Λόγο του Θεού, ο Οποίος εμείς γνωρίζουμε ότι είναι ο Ιησούς Χριστός, όπως εμείς πιστεύουμε στο Χριστό. Από τη στιγμή που κάποιος πιστεύει στο Χριστό, παύει να εναποθέτει την εμπιστοσύνη του στον εαυτό του και συνειδητοποιεί ότι ο Χριστός τα έχει κάνει όλα. Λογαριάζεται σ' εκείνο το πρόσωπο για δικαιοσύνη, γίνεται δίκαιος ενώπιον του Θρόνου του Θεού στον ουρανό. Στο εδάφιο 4 λέει, "Σε όποιον, όμως, εργάζεται, ο μισθός δεν λογαριάζεται ως χάρη, αλλά ως χρέος." - επιστολή προς Ρωμαίους 4:4 Βλέπετε, εάν οι άνθρωποι έκαναν κάτι για να κερδίσουν την εύνοια του Θεού, τότε δεν θα ήταν με τη χάρη.

Δεν θα επρόκειτο για το δώρο της σωτηρίας. Βλέπετε, δεν μπορείτε να καταφέρετε με τα έργα σας, να φτάσετε στο Θεό. Πρέπει να πάψετε να έχετε την εμπιστοσύνη σας στον εαυτό σας. Δεν υπάρχει τίποτα που μπορείτε να κάνετε εσείς για να γίνετε αποδεκτοί από το Θεό. Εάν ο τρόπος σκέψης σας είναι κάπως έτσι, "Ξέρετε, έχω όλες αυτές τις αμαρτίες, όμως ελπίζω πως οι καλές μου πράξεις θα υπερτερήσουν έναντι των κακών μου πράξεων," αυτό κυριολεκτικά είναι σαν να προσπαθείτε να δωροδοκήσετε κάποιο δικαστή, λέγοντας, "Ορίστε κύριε Δικαστά, πάρτε αυτόν τον καφέ φάκελο, που είναι γεμάτος από καλά έργα, και παραβλέψετε εκείνες τις κακές πράξεις." Μόνο ένας διεφθαρμένος δικαστής δωροδοκείται. Ο Θεός δεν θα δεχθεί δωροδοκίες, όμως ο άνθρωπος προσπαθεί να κάνει το Θεό τον οφειλέτη. Ο άνθρωπος αρνείται να εμπιστευτεί σ' αυτό που έχει κάνει ο Χριστός επειδή θέλει να αισθάνεται ότι ο Θεός τού χρωστάει κάτι, όμως ο Θεός δεν μας χρωστάει τίποτα εκτός από την κόλαση επειδή "όλοι έχουν αμαρτήσει και βρίσκονται μακριά από τη δόξα του Θεού". - επιστολή προς Ρωμαίους 3:23

"ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ." - Επιστολή προς Ρωμαίους

3:10 Αν όλες οι σκέψεις που κάνεις γινόντουσαν ταινία και παρουσιαζόταν στην τηλεόραση απόψε κι οι άνθρωποι μπορούσαν να δουν τις σκέψεις, τις σκέψεις σου κατά τον τελευταίο μήνα, πόσο άνετα θα ένιωθες μ' αυτό; Με το να δουν τις σκέψεις σου τα παιδιά σου, η μητέρα σου, οι γονείς σου, οι φίλοι σου, οι συνάδελφοί σου; Ε λοιπόν, οι σκέψεις σου αποκαλύπτουν την καρδιά σου. Το επιχείρημά μου είναι το εξής... Κανείς δεν μπορεί να είναι αρκετά καλός για να σταθεί ενώπιον του Θεού. Πρέπει να είσαι τέλειος, ΟΜΩΣ ο Χριστός τα έχει κάνει όλα. Θα στρέψει το βλέμμα σου μακριά από τον εαυτό σου. Γύρνα, στρέψε το βλέμμα σου προς Εκείνον, ο Οποίος έχει πληρώσει για την κάθε κακή σκέψη, για την κάθε κακή πράξη, για τον κάθε κακό λόγο. Κι αν σηκωθείτε και Τον ακολουθήσετε, έχοντας εμπιστοσύνη όχι στη δική σας ικανότητα να Τον ακολουθήσετε αλλά έχοντας εμπιστοσύνη σ' αυτό που (ο Κύριος) έχει κάνει, Αυτός θα σας σώσει. "Όποιος πάλι δεν έχει έργα, αλλά πιστεύει στο Θεό, που σώζει τον ασεβή, ο Θεός τον αναγνωρίζει δίκαιο γι' αυτή του την πίστη." -επιστολή προς Ρωμαίους 4:5

Προσέξτε ότι λέει, όποιος δεν έχει έργα, όποιος εγκαταλείπει την εμπιστοσύνη στον εαυτό του και απλά πιστεύει σ' Αυτόν, πιστεύει στο Θεό, που σώζει τον ασεβή. Πιστεύει στο Χριστό. Προσέξτε ότι εδώ, δεν λέει, όποιος φέρει τον εαυτό του σε κάποιο επίπεδο, όποιος καθαρίσει τη ζωή του, όποιος γίνει θρήσκος και φτάσει στο σημείο όπου είναι αποδεκτός από το Θεό, επειδή δεν έχουμε προσκληθεί να έρθουμε στο Χριστό φτάνοντας σ' εκείνο το σημείο. Λέει, "Όποιος πάλι δεν έχει έργα, αλλά ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΟ ΘΕΟ, ΠΟΥ ΣΩΖΕΙ τον ασεβή" - επιστολή προς Ρωμαίους 4:5 Προσέξτε, ο Θεός δικαιώνει, καθιστά δίκαιους, ενώπιον του Θρόνου του Θεού στον ουρανό, ασεβείς αμαρτωλούς. Στον Ησαΐα λέει, "Ακόμα κι όταν χρήματα δεν έχετε, ελάτε. Αγοράστε και φάτε! Ελάτε! Κρασί και γάλα αγοράστε δίχως χρήματα και δίχως πληρωμή." - Ησαΐα 55:1 Πρέπει να φτάσεις στο σημείο που το αντίτιμο είναι ότι δεν έχεις τίποτα να προσφέρεις στο Θεό. Δεν έχεις καθόλου χρήματα, δεν έχεις τίποτα να προσφέρεις στο Θεό. Πρέπει να το αντιληφθείς αυτό, ότι δεν έχεις ΤΙΠΟΤΑ για να προσφέρεις στο Θεό. Σταμάτα να προσπαθείς να κάνεις παζάρι μαζί Του, "Θα φέρω τον εαυτό μου σ' ένα συγκεκριμένο επίπεδο και τότε ίσως Εσύ θα με αποδεκτείς" αλλά συνειδητοποίησε ότι δεν έχεις τίποτα με το οποίο να παζαρέψεις. Ποτέ δεν θα σε είσαι αποδεκτός απ' Εκείνον από μόνος σου, και απλά παραδώσου στο τετελεσμένο έργο του Χριστού. Εμπιστεύσου Τον γι' αυτό που Εκείνος έχει κάνει. Δικαιώνει τους ασεβείς ανθρώπους ενόσω βρίσκονται ακόμη μέσα στην αμαρτία. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που προσκαλείσαι να έρθεις σ' Αυτόν. Ο Charles Spurgeon έκανε

αυτόν τον παραλληλισμό: Είπε, "Ήταν κάποτε ένας ζωγράφος ο οποίος ζωγράφιζε έναν πίνακα της πόλης στην οποία κατοικούσε. Υπήρχε στην πόλη αυτή ένας περιβόητος οδοκαθαριστής τον οποίον ήθελε να συμπεριλάβει στον πίνακά του. Έτσι είπε σ' αυτόν τον άντρα, "Έλα στο εργαστήριό μου αύριο και θα σε πληρώσω για να σε ζωγραφίσω. Θα σε συμπεριλάβω στον πίνακά μου επειδή θέλω να έχω σ' αυτόν έναν οδοκαθαριστή." Έτσι ο άνθρωπος αυτός πήγε στο σπίτι του, έκανε μπάνιο, πλύθηκε και χτένισε τα μαλλιά του, και φόρεσε το καλύτερό του κοστούμι. Πήγε στο καλλιτεχνικό εργαστήριο κι εκεί του έδειξαν την πόρτα (τον έδιωξαν) επειδή δεν είχε προσκληθεί υπό εκείνη την ιδιότητα. Είχε προσκληθεί ως ένας ακάθαρτος οδοκαθαριστής. Δεν προσκαλείσαι στην αιώνια ζωή εν Χριστώ ως ένας δίκαιος άνθρωπος, προσκαλείσαι να έρθεις σ' Αυτόν για σωτηρία τώρα, αυτή τη στιγμή, μέσα σε όλη σου την αμαρτία, σαν ένας ακάθαρτος, άθλιος αμαρτωλός. Μόνο σ' αυτές τις βάσεις θα σε δεχθεί (ο Κύριος). Εάν έρθεις σ' Αυτόν, όχι μέσα από τη δική σου αξία αλλά μέσω του αίματος (του Χριστού), με το να εμπιστευτείς αυτό που Εκείνος έχει κάνει πάνω σ' εκείνον το Σταυρό. Κοίταξε εδώ αυτή την όμορφη αλήθεια αυτού που έχει κάνει ο Χριστός. "Έτσι κι ο Δαβίδ μακαρίζει τον άνθρωπο που ο Θεός τον αναγνωρίζει δίκαιο χωρίς να έχει έργα" - επιστολή προς Ρωμαίους 4:6.

Ο Θεός δίνει στον πιστό τη δικαιοσύνη, ανεξάρτητα από έργα. Αφαιρεί την αμαρτία, δεν θυμάται πλέον την αμαρτία του επειδή Εκείνος έχει πληρώσει για όλα και δίνει σ' εκείνο το πρόσωπο τη δικαιοσύνη τού Ιησού Χριστού. Πληρώνει για την αμαρτία του πιστού: την περασμένη, την παρούσα και τη μελλοντική. Έτσι και πάλι, ο πιστός βαθμολογείται με Άριστα στα μάτια τού Θεού, από τη στιγμή που πιστεύει. Η βαθμολογία δεν αλλάζει. "ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ, ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΣΥΓΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΑΝΟΜΙΕΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΣΚΕΠΑΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΑΜΑΡΤΙΕΣ." -Επιστολή προς Ρωμαίους 4:7 "ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΤΟΥ." -επιστολή προς Ρωμαίους 4:8 Προσέξτε αυτό, ο Κύριος δεν λογαριάζει στον πιστό την αμαρτία του. Δεν την υπολογίζει εναντίον του. Τώρα, υπάρχει μία πραγματική αίσθηση, φυσικά, ότι όπως ένας στοργικός Πατέρας διαπαιδαγωγεί το γιο στον οποίο ευαρεστείται, όταν ο πιστός αμαρτάνει, ο Θεός θα έρθει και θα διαπαιδαγωγήσει εκείνο το άτομο, αλλά η κάθε ράβδος που αγγίζει την πλάτη του πιστού, τοποθετείται εκεί από το χέρι της αγάπης. Μας ελέγχει και μας κρίνει προκειμένου να μας διορθώσει. Από τη στιγμή που κάποιος θα πιστέψει, ο Θεός δεν έρχεται στον πιστό ξανά σαν δικαστής που τιμωρεί. Η οργή ικανοποιείται πλήρως πάνω σ' εκείνον το Σταυρό. Δεν

του λογαριάζει καν του πιστού τις αμαρτίες του επειδή Εκείνος έχει πληρώσει γι' αυτές.

Βλέπετε, για να εξηγήσουμε αυτή την αλήθεια, "ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΤΟΥ" -Επιστολή προς Ρωμαίους 4:8 Ο Θεός δεν καταλογίζει στον πιστό τις αμαρτίες του (πιστού). Θα χρησιμοποιήσω έναν άλλον παραλληλισμό από το εξαιρετο βιβλίο του Charles Leiter, "Δικαίωση και Αναγέννηση", το οποίο πραγματικά συστήνω. Δίνει τον εξής παραλληλισμό: ένας άντρας αργεί ένα πρωί να ξυπνήσει για να πάει στη δουλειά, τρέχει εδώ και 'κει, καίει τη φρυγανιά, και λέει μία ανάρμοστη λέξη στη σύζυγό του, όμως πρώτα, δεν αντιλαμβάνεται καν ότι μίλησε έτσι. Βγαίνει από το σπίτι, κι είναι απότομος μαζί της. Φτάνει στη δουλειά του και καθώς κάθεται εκεί στο γραφείο του, το Πνεύμα αρχίζει να τον ελέγχει. Τώρα λοιπόν, αυτός είναι ένας Χριστιανός. Αρχίζει και σκέφτεται, "Ήμουνα απότομος με τη σύζυγό μου εκείνη την ώρα;" και φτάνει στο σημείο όπου δεν αντέχει άλλο. Έτσι τηλεφωνεί στη σύζυγό του και της λέει, "Αγάπη μου, κυριολεκτικά λυπάμαι τόσο πολύ." Προσεύχεται στο Θεό και λέει, "Θεέ μου, λυπάμαι τόσο." Τώρα λοιπόν, τι θα συνέβαινε σ' εκείνον τον πιστό άντρα, εάν είχε πεθάνει πριν από τη στιγμή που είχε μετανοήσει; Θα είχε πάει στον παράδεισο ή θα είχε πάει στην κόλαση; Η απάντηση είναι ότι θα είχε πάει στον παράδεισο επειδή αν είναι ένας πιστός Χριστιανός, "ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΤΟΥ" - Ρωμαίους 4:8 Γιατί δεν του λογαριάζει ο Κύριος του πιστού τις αμαρτίες του; Επειδή (Αυτός) έχει πληρώσει γι' αυτές. Έχουν πληρωθεί στο ακέραιο από τον Ιησού Χριστό πάνω σ' εκείνον το Σταυρό, πριν από δύο χιλιάδες χρόνια. Τώρα λοιπόν, ο ίδιος παραλληλισμός αλλά με μία παραλλαγή.

Ο Χριστιανός άντρας αργεί να ξυπνήσει για να πάει στη δουλειά του, τρέχει εδώ και 'κει, καίει τη φρυγανιά. Λέει μία ανάρμοστη λέξη στη σύζυγό του, είναι λίγο απότομος μαζί της, όμως αυτή τη φορά, έχει πλήρη επίγνωση του τι έχει κάνει, όμως είναι πεισματάρης. Γνωρίζει ότι ήταν απότομος με τη σύζυγό του, γνωρίζει ότι συμπεριφέρθηκε ανάρμοστα, όμως πεισμώνει και αρνείται να μετανοήσει. Βγαίνει από το σπίτι, φτάνει στη δουλειά του, όμως τελικά το Πνεύμα τον ελέγχει. Δεν αντέχει άλλο να αισθάνεται έτσι, νιώθει μετανιωμένος, τηλεφωνεί στη σύζυγό του, "Ω, αγάπη μου, σε παρακαλώ συγχώρεσέ με." Προσεύχεται στο Θεό, "Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με." Τώρα, αυτή τη φορά είχε πλήρη επίγνωση του τι έκανε στην περίπτωση αυτή. Επομένως εάν είχε πεθάνει προτού να μετανοήσει, θα είχε πάει στον παράδεισο ή θα είχε πάει στην κόλαση; Η απάντηση είναι ότι θα είχε πάει στον παράδεισο, επειδή, "Μακάριος ο άνθρωπος, στον οποίο ο Κύριος δεν

λογαριάζει ανομία" - Ψαλμός 32:2 Γιατί; Επειδή εκείνη η αμαρτία έχει πληρωθεί πάνω σ' εκείνον το Σταυρό.

Βλέπεις, πιστέ άνθρωπε, πρέπει να ξεφύγεις απ' αυτή τη νοοτροπία του Ρωμαιοκαθολισμού, κατά την οποία, πότε έχεις την εύνοια του Χριστού και πότε τη χάνεις. Όπως ένα κοριτσάκι που μαδάει μαργαρίτες και λέει, "Μ' αγαπάει; Δεν μ' αγαπάει; Μ' αγαπάει; Δεν μ' αγαπάει;" Όταν κάποιος τα πηγαίνει καλά σκέφτεται, "Ναι, ο Χριστός με αγαπάει. Ο Χριστός είναι ευχαριστημένος μαζί μου τώρα." Έπειτα, όταν δεν συμπεριφέρεται σωστά, σκέφτεται, "(Ο Κύριος) δεν με αγαπάει τώρα." ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ! Αυτό είναι να περηφανεύεται κάποιος για την επίδοσή του. Ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να γίνουμε αποδεκτοί (από το Θεό) είναι με τη βαθμολογία του Ιησού Χριστού. Δεν θα μπορούσαμε ποτέ να βελτιώσουμε εκείνη τη βαθμολογία. Δεν θα μπορούσαμε ποτέ να μειώσουμε εκείνη τη βαθμολογία επειδή δίνεται χάρη στο τι έχει κάνει Εκείνος. Βλέπετε, αυτό δεν σημαίνει ότι ο πιστός θα πρέπει τότε να νομίζει το εξής, "Λοιπόν, εάν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε απλά θα πάω και θ' απολαύσω την αμαρτία μου."

Αυτό καθόλου δεν αληθεύει. Αυτό το πιστεύει εκείνος που δεν είναι πραγματικά αναγεννημένος, εκείνος που δεν έχει αλλάξει ζωή. Όμως για εκείνον που έχει πραγματικά αναγεννηθεί, αυτό τον παρακινεί να θέλει να ζησει για το Χριστό. Όμως ο Χριστός δικαιώνει τον ασεβή. Ο μόνος τρόπος για να είσαι σωστός ενώπιόν Του, είναι να παραδοθείς σ' αυτό που έχει κάνει επάνω στο Σταυρό, να παραδοθείς σ' Εκείνον. Η Βίβλος λέει, "να, τώρα είναι καιρός ευπρόσδεκτος" - επιστολή προς Κορινθίους Β' 6:2. Όταν θα μπορέσει (ο Κύριος) να σε δεχθεί, όταν Εκείνος θα σε δεχθεί. Κάποια μέρα θα είναι πολύ αργά. Εάν ακούσεις τη φωνή Του, μη σκληρύνεις την καρδιά σου, αλλά έλα σ' Αυτόν σήμερα. Παράδωσε τη ζωή σου σ' Εκείνον, δεξ πώς τα έχει κάνει όλα Αυτός πάνω σ' εκείνον το Σταυρό.

Στην παραβολή των γάμων (κατά Ματθαίον ευαγγέλιο 22:1-14) ο Ιησούς είπε μία παραβολή για κάποιον σπουδαίο Βασιλιά ο οποίος είχε ετοιμάσει γιορτή για το γάμο του γιου του, και είπε (ο Κύριος), "Βγείτε έξω και προσκαλέστε τους όλους σ' αυτή τη γαμήλια γιορτή επειδή η γιορτή είναι έτοιμη, η σωτηρία εν Χριστώ είναι έτοιμη." Εκείνος έχει κάνει τα πάντα που χρειάζεται να κάνεις για να πας στον παράδεισο. Επομένως, απλά έλα, εμπιστεύσου Τον, έχει πίστη σ' Αυτόν όπως την πίστη ενός μικρού παιδιού. Έτσι, απλά εγκατέλειψε το εγώ σου και την αμαρτία κι έλα σ' Αυτόν και θα σωθείς. Όμως μας λέει εκεί

σ' εκείνη την παραβολή ότι βρισκόταν κάποιος άνθρωπος σ' αυτή τη γιορτή, ο οποίος ομολογούσε ότι ήταν Χριστιανός, κι ο οποίος δεν φορούσε γαμήλιο ένδυμα, και λέει η Γραφή, "Τότε ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: 'δέστε του τα πόδια και τα χέρια και πάρτε τον και βγάλτε τον έξω στο σκοτάδι.' Εκεί θα κλαίει και θα τρίζει τα δόντια του." - κατά Ματθαίον ευαγγέλιο 22:13. Τώρα λοιπόν, για να εξηγήσουμε αυτή την παραβολή: βλέπετε, εκείνη την εποχή, ο Βασιλιάς προμήθευε στους καλεσμένους το ένδυμα που έπρεπε να φορέσουν στο γάμο. Όπως ο Χριστός έχει προμηθεύσει το ένδυμα της τέλειάς Του δικαιοσύνης. Εκείνη είναι η μόνη δικαιοσύνη, εκείνη είναι η μόνη ενδυμασία που μπορούμε να φορέσουμε ενώπιον του Θεού. Εκείνη την εποχή, με το να μη φορέσει κάποιος το γαμήλιο ένδυμα που του παρείχε ο Βασιλιάς, σήμαινε ότι περιφρονούσε το Βασιλιά. Πολλοί άνθρωποι προσπαθούν να φορέσουν τη δική τους ενδυμασία. Ακόμη πιστεύουν ότι μπορούν να καθαριστούν οι ίδιοι, εμπιστεύονται τον εαυτό τους, μπαλλώνουν ένα σημείο εδώ κι ένα εκεί, προσπαθούν να πλυθούν. Ακούστε, πρέπει να φορέσετε το γαμήλιο ένδυμα του Ιησού Χριστού. Πρέπει να εγκαταλείψετε κάθε προσπάθεια να ντύσετε οι ίδιοι τον εαυτό σας και να προσπαθείτε να καθαριστείτε από μόνοι σας, και πρέπει απλά να εμπιστευτείτε τον Ιησού Χριστό. Στρέψετε το βλέμμα σας σ' Εκείνον και θα ζήσετε, δεν σας μένει τίποτα άλλο να κάνετε παρά να στρέψετε το βλέμμα σας στο Χριστό επάνω στο Σταυρό. Δείτε τ' όνομά σας γραμμένο πάνω στα χέρια Του. Δείτε εκείνες τις πληγές, το πόσο πληγώθηκε για τις αμαρτίες σας. Θα σας αγκαλιάσει σήμερα κιόλας, όμως πρέπει πρώτα να στραφείτε μακριά από το εγώ σας, πρέπει να στραφείτε σ' Αυτόν. Εμπιστευτείτε Τον.

Θα δώσω έναν ακόμη παραλληλισμό από το βιβλίο του Charles Leiter "Δικαίωση και Αναγέννηση". Βλέπετε, οι άνθρωποι κάποιες φορές προσπαθούν να μετατρέψουν την πίστη σε εργασία. "Αν είχα μόνο αρκετή πίστη, αν μπορούσα μονάχα να πιστεύω λίγο περισσότερο. Αν μπορούσα μονάχα να μετανοήσω λίγο περισσότερο." Όμως ακούστε με προσεκτικά τώρα, αυτό που έχει σημασία είναι το πού εναποθέτετε την πίστη σας. Είναι το να έχετε πίστη στο Χριστό. Ο Charles Leiter στο βιβλίο του "Δικαίωση και Αναγέννηση", χρησιμοποιεί τον εξής παραλληλισμό: Υπάρχουν δύο γέφυρες οι οποίες διασχίζουν το Grand Canyon. Τώρα, εάν η πρώτη γέφυρα είναι μία ετοιμόρροπη γέφυρα φτιαγμένη από σχοινί, όπου κι αν πατήσεις πάνω σ' εκείνη τη γέφυρα, είναι διαλυμένη και κυριολεκτικά υποχωρεί. Τώρα, δεν έχει σημασία πόση πίστη έχεις σ' εκείνη τη γέφυρα ότι είναι σταθερή και ότι θα σε κρατήσει. Μπορείς να τρίξεις τα δόντια σου, μπορείς να σφίγγεις τη γροθιά

σου, μπορείς ν' αλληθωρίζεις και να λες "Πιστεύω ότι αυτή η γέφυρα θα με κρατήσει!" Τη στιγμή που θα πατήσεις το πόδι σου πάνω σ' εκείνη τη γέφυρα, αυτή θα υποχωρήσει και θα πέσεις. Όχι επειδή η πίστη σου σ' αυτήν είναι αδύνατη και σαπίζει, αλλά επειδή η γέφυρα είναι αδύνατη και σαπίζει.

Τώρα λοιπόν, εάν η δεύτερη γέφυρα είναι ένα απ' εκείνα τα καλοφτιαγμένα, στερεά κατασκευάσματα από σίδηρο, τότε πόση πίστη χρειάζεται να έχεις για να σε κρατήσει εκείνη η γέφυρα; Το μόνο που χρειάζεσαι είναι αρκετή πίστη για να πατήσεις πάνω σ' εκείνη τη γέφυρα επειδή τη στιγμή που θα πατήσεις το πόδι σου πάνω σ' εκείνη τη γέφυρα, θα σε κρατήσει όχι επειδή η πίστη σου είναι δυνατή, αλλά επειδή η γέφυρα είναι δυνατή. Το μόνο που χρειάζεσαι είναι πίστη σαν ένα κόκκο σιναπιού. Αλλά εναπόθεσε την πίστη σου στο Χριστό, εμπιστεύσου Τον. Δώσε βάση στα λεγόμενά Του, Εκείνος δεν μπορεί να πει ψέματα: "είναι αδύνατο να πει ψέματα ο Θεός" - Εβραίους 6:18.

Λέει ο Κύριος, "κι αυτόν που θα 'ρθεί κοντά Μου, Εγώ δεν θα τον αποδιώξω." -κατά Ιωάννην ευαγγέλιο 6:37. Εάν πραγματικά θέλετε το Χριστό σήμερα, τότε δώστε βάση στα λεγόμενά Του. "Όποιος διψάει, να 'ρθεί σ' Εμένα και να πει."- κατά Ιωάννην ευαγγέλιο 7:37. Εάν έχετε βαρεθεί να πίνετε από τα στάσιμα νερά της αμαρτίας που υπάρχει σ' αυτή τη ζωή και του εγωισμού, ελάτε στο Χριστό και πείτε. Εκείνος σας υπόσχεται ποτάμια από το ζωντανό νερό. Αληθινή ικανοποίηση, αληθινή ζωή στην οποία θα Τον γνωρίζεις. Δεν σας λέει να έρθετε σ' Αυτόν εάν δεν σας θέλει να έρθετε σ' Αυτόν. Ο Κύριος σας προσκαλεί να έρθετε σ' Αυτόν. Επομένως ελάτε σ' Αυτόν σήμερα.